

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: J. T.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Bičičtým
sídlem Václavské náměstí 2132/47, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 27. 9. 2023,
č. j. KrÚ 80051/2023,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení Městského úřadu Králíky ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12588/2023/OVTS/ZB, kterým byl žalobci podle ust. § 38 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) odepřen opis rozhodnutí ze dne 19.

4. 2023, č. j. MUKR/7723/2023/OVTS/ZB/uzav.35, neboť neprokázal právní zájem nebo jiný vážný důvod podle ust. § 38 odst. 2 správního řádu.
2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasně podanou žalobou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
3. Žalobce nejprve podrobně popsal průběh řízení. Jde-li o konkrétní žalobní body, žalobce namítl nicotnost žalovaného rozhodnutí, neboť *žalovaný ve dvou samostatně souběžně vedených řízeních posoudil tentýž skutkový stav dvakrát, a to s opačnými závěry*. Posouzení téhož skutkového stavu, tj. posouzení otázky, zda žalobce je či není účastníkem řízení o uzavírce pozemní komunikace, žalobce namítal nejprve ve vztahu k rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č. j. KrÚ 88584/2023. Následně se však v této souvislosti vyjadřoval také k rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. KrÚ 79687/2023 a jemu předcházejícímu usnesení Městského úřadu Králíky ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12512/2023/OVTS/ZB.
4. Žalobce dále namítl nezákonnost žalovaného rozhodnutí *pro absenci odůvodnění*. Žalobce citoval část odůvodnění žalovaného rozhodnutí, ze které dovozuje, že se žalovaný nezabýval otázkou účastenství žalobce v řízení o uzavírce komunikace, ale v řízení o návrhu na opatření obecné povahy, což však s danou věcí nesouvisí.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti. Městský úřad Králíky jako správní orgán I. stupně obdržel dne 6. 4. 2023 žádost, která se týkala povolení úplné uzavírky komunikace v souvislosti s automobilovou soutěží, a to konkrétně „*I Rallye Králíky*“. Tento správní orgán následně vydal dne 19. 4. 2023 rozhodnutí o uzavírce komunikace podle § 24 zákona č. 13/1997 Sb. a téhož dne 19. 4. 2023 vydal opatření obecné povahy, kterým byla stanovena přechodná úprava provozu na dotčených pozemních komunikacích v souvislosti s konáním výše uvedené automobilové soutěže, jež souvisela s vydaným rozhodnutím o úplné uzavírce silnic. Žalobce se podáním ze dne 12. 6. 2023 domáhal, aby správní orgán na základě ust. § 27 správního řádu deklaroval, že žalobce je účastníkem řízení, ve kterém bylo vydáno výše zmíněné rozhodnutí o uzavírce komunikace s tím, že mu nebylo umožněno účastnit se tohoto řízení a nebylo mu v řízení ani doručeno toto rozhodnutí. Současně požadoval, aby mu jako účastníkovi tohoto řízení byl poskytnut soupis spisu vedeného v tomto správním řízení a aby mu byl zaslán opis rozhodnutí o uzavírce pozemní komunikace. Dále se žalobce podáním ze dne 19. 6. 2023 domáhal vydání souhlasného závazného stanoviska Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ze dne 18. 6. 2023 k pořádání výše zmíněné sportovní akce (dále jen „závazné stanovisko“).
8. Ve vztahu k podání žalobce ze dne 12. 6. 2023, kterým se domáhal vydání rozhodnutí, že je účastníkem zmíněného řízení o uzavírce pozemní komunikace, rozhodl správní orgán I. stupně usnesením ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12512/2023/OVTS/ZB tak, že žalobce není účastníkem tohoto řízení a nemá v tomto řízení podle § 27 správního řádu postavení účastníka řízení, přičemž žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 9. 2023, č. j. KrÚ

79687/2023 zamítl odvolání žalobce a toto usnesení potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce samostatnou žalobu. Zdejší soud rozsudkem ze dne 24. 4. 2024, č. j. 52 A 77/2023-64, žalobu zamítl.

9. V případě žádosti o vydání závazného stanoviska rozhodl správní orgán I. stupně usnesením ze dne 18. 7. 2023, č. j. MUKR/13086/2023/OVTS/ZB tak, že žalobci odepřel vydání tohoto závazného stanoviska. Toto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 10. 2023, č. j. KrÚ 88584/2023 zrušil a věc vrátil k novému projednání pro nedostatky v odůvodnění tohoto usnesení. Správní orgán I. stupně v téže věci rozhodl usnesením ze dne 8. 11. 2023, č. j. MUKR/19502/2023/OVTS/ZB, kterým opětovně odepřel žalobci poskytnout opis závazného stanoviska. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které v době podání žaloby nebylo vyřízeno.
10. Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 10. 7. 2023, č. j. MUKR/12588/2023/OVTS/ZB, byl žalobci odepřen opis rozhodnutí o uzavírce pozemní komunikace, neboť neprokázal právní zájem nebo jiný vážný důvod podle ust. § 38 odst. 2 správního řádu. Žalovaný napadeným rozhodnutím (tj. rozhodnutím, které je předmětem přezkumu v nyní projednávané věci) závěry správního orgánu I. stupně potvrdil a odvolání žalobce zamítl.
11. Podle ust. § 38 odst. 1 správního řádu: *Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce.*
12. Podle ust. § 38 odst. 2 správního řádu: *Jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.*
13. Podle ust. § 38 odst. 4 správního řádu: *S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.*
14. Podle ust. § 38 odst. 5 správního řádu: *Odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.*
15. Nyní k samotnému přezkumu.
16. Jde-li o námitku překážky věci rozhodnuté, ať už ve vztahu k rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č. j. KrÚ 88584/2023 či rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. KrÚ 79687/2023, je důležité uvést, že byt' spolu uvedená rozhodnutí s ohledem na uvedený průběh řízení souvisí, ve všech uvedených případech se jednalo o rozhodnutí s odlišným předmětem řízení. Předmětem řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí ze dne 26. 9. 2023, č. j. KrÚ 79687/2023, byl požadavek žalobce na deklaraci toho, že byl účastníkem řízení o uzavírce pozemní komunikace. Předmětem řízení, v němž bylo vydáno žalované rozhodnutí, byla žádost žalobce o vydání opisu rozhodnutí ze dne 19. 4. 2023, č. j. MUKR/7723/2023/OVTS/ZB/uzav.35. Rozhodnutí ze dne 30. 10. 2023, č. j. KrÚ 88584/2023, se pak týkalo žádosti žalobce o vydání opisu závazného stanoviska.
17. Je sice pravdou, že v uvedených rozhodnutích bylo konstatováno, že žalobce není účastníkem řízení o uzavírce komunikace, podstatné ale je, že tato otázka byla předmětem výroku toliko rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. KrÚ 79687/2023. Překážka věci rozhodnuté „*rei iudicatae*“ se projevuje tak, že nelze zahájit řízení či v řízení pokračovat, pokud by bylo ve věci už jednou pravomocně rozhodnuto, přičemž tato

zásada je jedním ze dvou faktických projevů zásady „*ne bis in idem*“ (ne dvakrát v téže věci). Jedná se o negativní podmínku řízení spočívající v tom, že jakmile o totožné věci bylo pravomocně rozhodnuto, nemůže být tatáž věc v rozsahu závaznosti výroku rozhodnutí projednávána znovu, přičemž totožnost věci je dána stejným předmětem řízení a stejnými účastníky. V dané věci se v případě žalovaného rozhodnutí a výše zmíněných rozhodnutí nejednalo o stejný předmět řízení, tedy nemohlo dojít k naplnění výše zmíněné zásady a soud nedospěl k závěru, že by žalované rozhodnutí bylo nicotné.

18. Dále se krajský soud zabýval žalobní argumentací spočívající v absenci odůvodnění, když se podle žalobce žalovaný nezabýval otázkou účastenství v řízení o uzavírce komunikace, ale v řízení o návrhu na opatření obecné povahy, což však s danou věcí nesouvisí.
19. Lze souhlasit s žalobcem, že zmínka žalovaného o účastenství v řízení o návrhu na opatření obecné povahy nesouvisí s nyní projednávanou věcí. Podstatné však je, že žalovaný, resp. správní orgán I. stupně, žalobci odepřel opis rozhodnutí na základě ust. § 38 správního řádu, konkrétně proto, že žalobce neprokázal právní zájem nebo jiný vážný důvod podle odst. 2 uvedeného ustanovení. Aplikace ust. § 38 odst. 1, 2 správního řádu je však v řízení o návrhu na opatření obecné povahy vyloučena. Řízení o návrhu na opatření obecné povahy není správním řízením a nemá své konkrétní účastníky. Nahlížení do spisu ze strany účastníka řízení ve smyslu § 38 odst. 1 správního řádu tak z povahy věci u opatření obecné povahy nepřichází v úvahu, rovněž je z povahy věci vyloučen i možný právní zájem k nahlížení do spisu ve smyslu § 38 odst. 2 správního řádu, a to vzhledem k absenci možnosti se na procesu vydávání jakkoli podílet a vyjadřovat se k nim (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2021, č. j. 18 A 79/2020-34, publ. pod č. 4245/2021 Sb. NSS; rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Posuzoval-li by správní orgán v dané věci účastenství žalobce ve vztahu k řízení o návrhu na opatření obecné povahy, nemohl by ani, vzhledem k výše uvedenému, odepřít opis rozhodnutí s odkazem na ust. § 38 odst. 2 správního řádu.
20. Odkaz žalovaného na úpravu účastenství v řízení o návrhu na opatření obecné povahy v napadeném rozhodnutí byl sice nadbytečný, nicméně nezakládá nezákonnost žalovaného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se žalovaný ztotožnil s hodnocením správního orgánu I. stupně, jehož závěry potvrdil, a z odkazu správního orgánu na ust. § 38, jehož aplikace v řízení o uzavírce pozemní komunikace, narozdíl od řízení o návrhu na opatření obecné povahy, není vyloučena, lze dovodit, že otázku opisu vydaného rozhodnutí posuzoval ve vztahu k řízení o uzavírce pozemní komunikace, nikoli ve vztahu k řízení o návrhu na opatření obecné povahy. Není tedy pochyb, že se žalobce domáhal opisu vydaného rozhodnutí s odkazem na postavení účastníka právě v řízení o uzavírce pozemní komunikace.
21. K otázce účastenství v řízení o uzavírce pozemní komunikace krajský soud odkazuje na odůvodnění zmíněného rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 4. 2024, č. j. 52 A 77/2023-64, ve kterém byla tato otázka již pravomocně posouzena tak, že žalobce nebyl účastníkem řízení o uzavírce komunikace. Účastenství je totiž upraveno odlišně od správního řádu, neboť je výslovně vymezeno v § 24 odst. 1, 2 zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích: *Příslušný silniční správní úřad žádost projedná a) s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, a s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížďka, b) s obcí, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo*

nařízena objížďka, c) s provozovatelem dráhy, jde-li o pozemní komunikaci, na níž je umístěna dráha, s Policií České republiky, má-li objízdná trasa vést po silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci. S ohledem na uvedenou speciální úpravu účastenství je zřejmé, že žalobce nebyl účastníkem řízení o uzavírce, neboť není vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, ani vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížďka.

22. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl účastníkem řízení o uzavírce pozemní komunikace, přičemž krajský soud opakuje, že tato otázka není předmětem přezkumu v nyní projednávané věci, nemohl se žalobce úspěšně domáhat opisu vydaného rozhodnutí podle ust. § 38 odst. 1 správního řádu, tedy z titulu postavení účastníka řízení.
23. V úvahu nicméně připadal postup podle odst. 2 uvedeného ustanovení, neboť ten dopadá i na jiné osoby než na účastníky řízení, a to za podmínky, že prokážou právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Jak bylo uvedeno, žalobce se opisu rozhodnutí domáhal výhradně z titulu svého účastenství v řízení o uzavírce pozemní komunikace. Ve vztahu k podmínkám stanoveným v ust. § 38 odst. 2 správního řádu žalobce kromě tvrzeného účastenství neuvedl žádné jiné důvody, o něž svůj zájem na opis vydaného rozhodnutí opírá. Soud je přitom vázán žalobními body a není povinen, ale ani oprávněn, dovozovat za žalobce jakákoliv tvrzení, včetně vymezení namítaných důvodů nezákonnosti napadaného rozhodnutí a odůvodnění v žalobě uváděných tvrzení. Lze jen doplnit, že důkazní břemeno leží v tomto případě zcela nepochybně na žadateli, tedy na žalobci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2010, č. j. [9 As 17/2010-73](#)). Bylo tedy na žalobci, aby relevantní důvody k vydání opisu rozhodnutí nejenom tvrdil, ale i prokázal.
24. Krajský soud tedy uzavírá, že vzhledem k tomu, že žalobce nebyl účastníkem řízení o uzavírce komunikace, nemohl se úspěšně domáhat opisu rozhodnutí podle ust. § 38 odst. 1 správního řádu. Jiné důvody, kromě tvrzeného účastenství v daném řízení, o něž svůj zájem na opis vydaného rozhodnutí opírá, neuvedl. Nemohl mu tedy být vydán opis rozhodnutí ani podle ust. § 38 odst. 2 správního řádu.
25. Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 5. června 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu